

[Miljøministeren]

Tilladelsen til anvendelsen af området blev udstedt i 1989 af Skov- og Naturstyrelsen efter forhandlinger med Dansk Fiskeriforening om indvindingsteknik, erstatningsaftale m.m., og resultatet af disse forhandlinger er indarbejdet som vilkår for tilladelsen.

Dette indebærer, at indvindingen kun måtte gennemføres ved slæbesugning. Denne sugemetode var der på daværende tidspunkt kun et meget lille antal danske sandsugere der kunne anvende.

På grund af sandsugernes engagement i igangværende indvindingsopgaver i andre områder og på grund af vanddybden og bundforholdene i området samt de krav, der blev stillet til indvindingsteknik, indvindingsperiode og områdets udseende efter endt indvinding, var der på daværende tidspunkt – marts 1989 – ikke danske sandsugere til rådighed med mulighed for at løse den pågældende indvindingsopgave.

»James Ensor«, der er en belgisk slæbesuger, blev derfor valgt.

Spm. nr. S 340

Til *justitsministeren* (13/3 91) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Finder ministeren det rimeligt, at politiet kan beholde fingeraftryk fra personer, hvor tiltalen helt eller delvis frafalder?«

Begrundelse

Ifølge artiklen »Vil kræve sine fingeraftryk tilbage ...« i Jydske Vestkysten den 7. marts 1991 ønsker politiet at beholde tiltaltes fingeraftryk, til trods for at den oprindelige sigtelse ikke holder.

Svar (20/3 91):

Justitsministeren (Engell):

Ved lov nr. 332 af 24. maj 1989 blev der i retsplejeloven indsat et kapitel 72 om legemsindgreb.

Efter § 792 f, stk. 2, har politiet adgang til at opbevare fingeraftryk, der lovligt er optaget af sigtede personer, uanset at den pågældende senere eventuelt frifindes eller påtale helt eller delvis opgives eller frafalder.

I bemærkningerne til lovforslaget blev der fremført en lang række argumenter for den foreslåede regel, der svarede til den hidtil gæl-

dende retstilstand og en enig indstilling fra Strafferetsplejeudvalget (Folketingstidende 1988-89, tillæg A, sp. 2242-2244).

Der blev således bl.a. henvist til, at fingeraftryk ikke kan misbruges, og at mangeårig erfaring fra utallige sager havde vist, at opbevaring af fingeraftryk var af afgørende betydning i senere sager og dermed et meget betydningsfuldt efterforskningsmiddel i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelse. Det blev endvidere nævnt, at lovligheden af optagelsen og dermed af opbevaringen af fingeraftryk kunne prøves af retten.

Denne del af lovforslaget blev i øvrigt særlig drøftet under førstebehandlingen (Folketingets forhandlinger 1988-89, sp. 2534-2548) og gav anledning til to spørgsmål fra Retsudvalget.

I betænkningen over lovforslaget foreslog SF reglen ændret, således at fingeraftryk ikke måtte opbevares, hvis der skete frifindelse eller påtale blev opgivet (Folketingstidende 1988-89, tillæg B, sp. 1172). Ændringsforslaget blev forkastet af alle de andre partier i Folketinget.

På denne baggrund bør der efter min opfattelse ikke gennemføres ændringer af reglerne om politiets adgang til opbevaring af fingeraftryk, der efter en grundig drøftelse blev vedtaget af et meget bredt flertal i Folketinget for mindre end to år siden.

Spm. nr. S 341

Til *justitsministeren* (13/3 91) af:

Henrik Dam Kristensen (S):

»Betyder ændringen af retsplejeloven ved lov nr. 332 af 24. maj 1989, at fingeraftryk ikke må registreres af politiet, hvis den oprindelige sigtelse helt eller delvis frafalder?«

Begrundelse

Ifølge artiklen »Vil kræve sine fingeraftryk tilbage ...« i Jydske Vestkysten den 7. marts 1991 hersker der tilsyneladende tvivl om dette mellem anklager og dommer.

Svar (20/3 91):

Justitsministeren (Engell):

Som det fremgår af den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. S 340, kan politiet efter retsplejelovens § 792 f opbevare lovligt optagne fingeraftryk fra sigtede personer, selv om påtale senere helt eller delvis opgives eller frafalder.